

en Kreditforening for Kjøbstæderne; men hvis Oplysningerne gaa i den omtalte Retning, skal jeg, som sagt, ikke undlade at tage Hensyn dertil ved Fremsettelsen af et Lovforslag i den Retning. Den ærede 3die Landssthingsmand for 8de Kreds (Breinholt) har ved sit Forslag villet medtage de Eiendomme paa Kjøbstadsjord, der egentlig have Karakter af Landeiendomme, og jeg kan saa meget bedre forstaa hans Tante, som jeg selv i Realiteten har været villig til at gaa ind paa Forslag i den Retning i det andet Thing, men da der blev Spørgsmaal om Oprettelse af en Kreditkasse for Kjøbstæderne, blev det udtalt med største Styrke, at man vilde affære enhver Udfigt til at faae en saadan oprettet ved at medtage disse Eiendomme i de Kreditforeninger, der her er Tale om, da de ville være en væsentlig Støtte for en Kreditforening for Kjøbstæderne, naar de medtoges deri, men det vilde svække Udfigten til at kunne naae til en Kreditkasse for mindre Eiendomme i Kjøbstæderne, naar de i Forveien vare tagne med her. Udtrykkene i den Henseende vare overordentlig stærke, og Folk, der i Særdeleshed havde interesseret sig for en Kreditkasse for mindre Kjøbstadeiendomme, udtalte sig endogsaa saa stærkt, at de sagde, at hvis dette blev vedtaget under nærværende Sag, kunde man styde en hvib Pind efter en saadan Kreditkasse for Kjøbstæderne. Under disse Omstændigheder forekommer det mig ganske vist meget betænkeligt, om man ved Vædringsforslaget her allerede paa Forhaand fra Landsthingets Side vil lægge en væsentlig Hindring i Veien for Sagens rolige Gang med Hensyn til Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Kreditkasse for mindre Eiendomme i Kjøbstæderne. Jeg skal derfor haabe af disse Grunde, som jeg her nu sidst har anført, og ogsaa væsentlig af Hensyn til, hvad jeg før udtalte, nemlig det Uensigtsmæssige i, paa dette Stadium at komme tilbage til Forhandlingen af Punkter, der allerede have fundet Afgjørelse paa Rigsdagen, eller paa helt nye Punkter, tilraade det ærede Thing at forkaste disse Vædringsforslag.

Ansvar: Jeg kan fuldstændig samstemme i den Betragtning, at, naar Rigsdagens to Afdelinger ere blevne enige om et eller andet Punkt, skulle de, der have hørt til Minoriteten i det ene Thing, ikke optage Spørgsmaalet paany; men det forekommer mig ikke, at der her kan siges at foreligge et Punkt, hvorom der er tilveiebragt Enighed mellem de to Thing. I det andet Thing har nemlig dette Spørgsmaal ikke været gjort til Gjensind for Afstemning, idet de i den Retning foreslaaede Bestemmelser bleve tagne tilbage, og jeg tvivler ikke paa, at, hvis Landsthinget nu vilde optage denne Bestemmelse i Lovforslaget, vilde den med Letthed gaa igennem i det andet Thing. Den ærede Ordfører henvisste til, at der ikke var nogen praktisk Nødvendighed for at ved-

tage dette Vædringsforslag paa Grund af den Mulighed, at det Lovforslag, som er indbragt i Folkethinget, ikke førte til noget praktisk Resultat, idet man jo saa ad Aare kunde vedtage en Lov, hvorved de Kreditforeninger, der blive oprettede for Landeiendomme, bleve udvidebe til ogsaa at gjælde for Kjøbstadeiendomme. Jeg tror dog ikke, det er saa aldeles sikkert at henvise dertil, af den simple Grund, at det forekommer mig, at disse Kreditforeninger for Landeiendomme ikke kunne være pligtige til at medtage Kjøbstadeiendomme. Naar mit Vædringsforslag bliver optaget i Loven, ere de, der sætte sig i Spidsen for saadanne Forretninger, nødt til at medtage baade Kjøbstads- og Landeiendomme; men naar man først har vedtaget Oprettelsen af Kreditforeninger alene for Landet, kan man ikke nøde dem til senere at medtage Kjøbstadeiendomme. Jeg skal i saa Henseende henvise til, at der under Behandlingen af dette Lovforslag har været rettet Forespørgsler til de eksisterende Kreditforeninger, om de ville være villige til at nedsette den Grændse, til hvilken de modtage Eiendomme, men det have de vægret sig ved at gjøre. Kunde man paalægge en Kreditforening for Landeiendomme at medtage Kjøbstadeiendomme, kunde man ogsaa vedtage en Lov, hvorved det paalagdes de bestaaende Kreditforeninger at medtage mindre Eiendomme. Det er imidlertid naturligt Noget, der ikke lader sig gjøre, og paa samme Maade forholder det sig med disse 2 nye Kreditforeninger. Det er jo altid vanskeligt at sige, hvorvidt der vil kunne komme en Kreditforening istand for mindre Kjøbstadeiendomme. Saalænge man ikke har bestemte positive Data at holde sig til, er og bliver det kun en Jøllestøjsag. Hvis jeg paa nogenomhelst Maade nærede Tro til, at en saadan Kreditforening vilde komme istand, kunde det ikke falde mig ind at stille dette Vædringsforslag; jeg har kun gjort det, fordi jeg har den Overbevisning, at en Kreditforening for Kjøbstæderne ikke lader sig bringe istand. Jeg skal dog med Hensyn til den høitærede Ministers Bemærkning om den gode Tro, han havde truffet hos adskillige Folk med Hensyn til en saadan Kreditforenings Tilblivelse, bringe i Erindring, at de jo have tænkt paa en Kreditforening med en Grændse af 5,000 Kr., men ikke med en lavere Grændse, og jeg antager, at Alle ville være enige om, at med en Grændse paa 2,500 Kr. vil en saadan ikke lade sig bringe istand. Jeg tillader mig derfor at opfordre de ærede Medlemmer, som ere til Sinds at stemme for de 2,500 Kr., og som mene, der er Grund til at gjøre Noget for Kjøbstæderne, til at stemme for mit Forslag.

Breinholt: Jeg skal overfor den almindelige Bemærkning, som den høitærede Ordfører for Udvalget gjorde med Hensyn til det mindre Korrette i at stille Vædringsforslag til ene- og